

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Oratio IV. Oratio ad B. V. Mariam quacumque tribulatione insurgente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

2. Veni charissima Maria, cum melliflua vnctiōe tua, ad visitandum cor meum in tribulatione sua. Quia tu optimè nosti lenire dolores cordis, & ad pacem pristinam reformare. Veni piissima Domina, cum noua Christi gratia: & iacentem seruum tuum erige dextera tua sancta. Veni electa mater Dei, & solitam tuæ miserationis largitatem mihi reuela. Quia, vt cernis, ad nihilum redactus sum: sed tui oblitus non sum, nec obliuiscar in æternum. Veni ergo, veni spes mea, & gaudium meum; dilecta, & dulcis virgo M A R I A. Quia te veniente, & mecum sermociante, omnia pariter bona venient, mala autem longius foris stabunt. O quàm desiderabile, quàm ingens & lætabile mihi erit, audire verbum matris Domini mei Iesu Christi! Sed quale verbum? Verbum vtique pium, dulce satis, & amicum: quod audiuit beatissimus Apostolus Ioannes, à dilecto sibi magistro, filio tuo, quando illi dixit: Ecce mater tua. Hoc ille audiuit à Domino, sed ego idem peto audire à te Domina mea, in spiritu & deuotione mentis. Dic ergo mihi: Ecce mater tua: Ecce ego sum. Ad hanc benignissimam vocem tuam, reconcnalescat anima mea: læteturque coram te, sicut lætari solet filius inuenta matre sua. Intret, intret amicabilis vox ista in aures cordis mei, & ex suavi alloquentia oris tui, simul influat spiritualis quædam consolatio Spiritus sancti. Sumat cor meum fiduciam nouam, timor abscedat, ambiguitas non me moueat amplius: nec desperatio per varias tentationes frangat; sed consoletur me verbum istud, quod à te petij audire, & cordi meo attentis commendare: Ecce mater tua. Amplectere nunc anima mea hanc commendationem: amplectere dulcissimam M A R I A M: amplectere Dei matrem, cum paruulo filio suo IESV, præ filijs hominum speciosissimo, gratias illi agendo semper. Quia ipsa est, quæ preces consuevit audire pauperum: nec inconsolatos dimittit, quos perseveranter ad se clamare conspexerit. Hæc est illa Deifera virgo, & virga mystica, quæ ex regali stirpe progenita, diuini floris protulit amigdalum, ipsum Christum, regem ac saluatorem omnium: Cui sit honor & gloria in secula seculorum. Amen.

O R A T I O I V.

Oratio ad B.V. Mariam quacumque tribulatione insurgente.

I. A V E M A R I A, gratia plena, Dominus tecum, virgo serena. Aue singularis spes egenorum. Aue benigna mater orphanorum. O Maria quando omnes cali portæ clausæ sunt, & ad Deum vndique mihi accessus denegatur propter peccata mea: Quando omne consilium & robur mentis à me recedit, & in nulla re me
ipsum

ipsum iuuare possum : Quando radium presentis vitæ & anxietas cordis me ita constringit, vt penè nihil in hoc mundo libeat, Quando sol lætitiæ, in noctem transit pauoris & mœstitiæ. Quando cœlestis subtrahitur consolatio, & grauis imminet desolatio : Quando venti tentationum insurgunt, & motus passionum se erigunt : Quando etiam infirmitas improuisa accidit, & alia qualibet aduersitas occurrit : Quando hæc omnia veniunt super me, vbi fugiam, & quò me vertā, nisi ad te benignissimam consolatricem pauperum ? Et quorsum respiciam, vt portum attingam salutis, nisi ad præclarissimam maris stellam, semper fulgentem, & nunquam sui luminis gratiam abscondentem : O MARIA dilecta, & dulcis mater : tu es ista præclarissima maris stella, quæ vnuerfos in te respicientes, & ad te clamantes consolaris, & ad portum tranquillitatis citius perducis. Ad te ergo hodie confugio, & à te iuari suppliciter exposco : quia quicquid volueris, à filio tuo facile impetrabis. Si tu ó gloriosa Domina pro me fueris, quis stabit contra me ? Et si mecum gratiam feceris, quis est qui me repellere queat ? Expande igitur nunc brachia tua super me, vt fugiam sub eis. Dic animæ meæ : Aduocata tua ego sum, noli timere. Sicut mater consolatur filium suum, ita & ego te consolabor. Vox tua hæc est, ó dulcis Maria. Quis det cordi meo eam semper audire ? Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua. Loquere, Domina mea, ad cor serui tui, quia audit seruus tuus. Seruus tuus ego sum, & filij tui. Amplius dico, mater mea tu, & frater meus Iesus filius tuus. Fidenter dixerim : Quia non tantum tibi, sed & toti mundo ipsum genuisti. Nolo idcirco matrem mihi vocare super terram : recuso aliam habere, præter te solam Dei genitricem. Non est similis tui in virtute & decore, in charitate & mansuetudine, in pietate & dulcedine, in fidelitate & materno solamine, in misericordia & miserationibus multis. Hodie te eligo & assumo. Hodie me tibi fiducialiter trado, & istud in æternum per te confirmari desidero. Sufficit enim mihi infimo si tecum bene confederatus fuero. Propterea lætabor & consolabor copiosè in te, & nomini sancto tuo magnificè laudes personabo.

2. O quàm pulchra es, & amicabilis Domina mea, sancta Maria, omni gratia plena. Si quis potest stellas cali numerare, poterit & virtutes tuas explicare. Sicut enim exaltati sunt cali à terra, sic vita tua exaltata est super vitas hominum : & splendor gloriæ tuæ, super omnes emicat choros Angelorū. Ascendat igitur nunc pauperula oratio mea, ad ditissimam Dominam meā, & desiderium meum ad te perueniat, vt in conspectu filij tui causam meam pronunties : ante cuius examen nemo ex seipso innocuus inuenitur. O clementissima Domina, propter nimiam charitatem

tem

tem & singularem confidentiam, quam ad te gero, tibi reuelavi causam meam, & amodo tutius reuelabo. Sentio enim de te exire virtutem magnam; & memoriale nominis tui, solatium fore animæ meæ. O dulcissimum nomen Mariæ, nomen vnctionis & gratiæ semper cogitandum, semper nominandum & venerandum. O nomen calicum, & verè angelicum: quod ore Euangelistæ constat fidelibus piè commendatum: Et nomen, inquit, virginis Maria. O sacratissima & omni laude dignissima Maria: Tu porta cæli: tu ianua vitæ: tu templum Dei: tu sacrarium Spiritus sancti. Quicquid igitur pulchritudinis & amœnitatis, in creaturis cerno: quicquid magnum & virtuosum in sanctis Dei confidero, totum tuæ generosæ celsitudini aptare desidero. Quia dignum est, vt me cum omnibus creaturis, ad tuam perpetuam laudationem transferam, quam in specialem matrem, ac fidelissimam aduocatam mihi elegi nunc, & post hanc vitam, ad benedicti filij tui Iesu Christi gloriam promerendam. Amen.

ORATIO V.

Oratio de eximjs virtutibus beatae Ioannis Baptista.

1. O Sanctissime & præclarissime Ioannes Baptista, specialis amicus Iesu Christi, fidelissime præco Dei, & acceptabilis præcursor Domini. O summe venerande & semper amande patrone, magnus & excelsus in latitudine terræ, sed maior in altitudine cæli, vbi nunc inter summos Sanctos luce clariori præfulges, & honore speciali. Tu namque omnium prophetarum eximius vates, priores patriarchas & prophetas ortu temporis secutus es, sed virtutum iubare & meritorum gloria præcessisti. Siquidem velut cælestis quidam Lucifer, à Deo missus in mundum, & æterni regis nostri aduentum, solemque iustitiæ in tenebris exortum, actibus mirabilibus & verbis fide dignis prænuntiasti. Tu ab Angelo Gabriele, in templo Dei annunciatu es. Tu in vtero sanctificatus. Tu Spiritu sancto repletus, & ad vocem loquentis genitricis Dei Mariæ, in vtero materno exultasti. Tu puer, propheta altissimi vocatus es: & muto patri, loquelam diu amissam, sacri nominis tui editione reddidisti. Tu itaque mirabiliter natus, sed multo sanctius es conuersatus. Tu paterna domo, & omni parentela relicta, puer adhuc septennis eremum intrasti: vbi humano solatio destitutus, angelicam vitam vsque ad diem ostensionis suæ in Israel, solitarius exegisti. Tu asperum iter aggressus, vili contentus cibo, & duro accinctus indumento, delicias regum & diuitem molliciem strenuè de-